

dr hab. inż. arch. Anna Januchta-Szostak
Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej
ul. Nieszawska 13C, 61-021 Poznań
Tel.: 61 665 32 80, 61 665 32 60
Tel. kom.: 0-696417754

RECENZJA
ROZPRAWY HABILITACYJNEJ
pt. „Zarządzanie dziedzictwem kulturowym
w społeczeństwie opartym na wiedzy”
oraz OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH
Pani dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak

Podstawa opracowania recenzji:

- Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r., Nr 65, poz. 595, z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r., Nr 84, poz. 455)
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r., Nr 196, poz. 1165)
- Decyzja Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 9 maja 2014 r.
- Umowa o dzieło zawarta z Politechniką Warszawską, reprezentowaną przez Dziekana Wydziału Architektury PW, prof. zw. dr hab. inż. arch. Stefana Wronę

Otrzymane materiały

- Dokumentacja wniosku o przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak zawierająca:
 1. dane teleadresowe wnioskodawcy;
 2. kopie dyplomu nadania stopnia doktora oraz jego nostryfikacji potwierdzone przez Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej;
 3. autoreferat;
 4. wykaz opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informację o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki;
 5. dokumentację osiągnięć naukowych, zawodowych i dydaktyczno-organizacyjnych;
 6. wybrane publikacje.
- Monografia autorstwa dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak pt. *Zarządzanie dziedzictwem kulturowym w społeczeństwie opartym na wiedzy*, stanowiąca Jej pracę habilitacyjną.

DANE OGÓLNE

Pani dr inż. arch. **Anetta Kępczyńska-Walczak** studiowała na kierunku Architektura na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej. Studia magisterskie ukończyła w 1997 r. pracą dyplomową nt. *Campus Szkoły Filmowej – rewitalizacja kwartału Kilińskiego – Fabryczna – Targowa – Tylna w Łodzi*, wykonaną pod kierunkiem dr inż. arch. Elżbiety Muszyńskiej, za którą w 1998 r. otrzymała wyróżnienie Towarzystwa Urbanistów Polskich w ogólnopolskim konkursie na prace dyplomowe z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego. Rok później skończyła podyplomowe Studium Pedagogiczne przy Politechnice Łódzkiej.

W 1996 r. ukończyła również studia podyplomowe w zakresie komputerowego wspomagania projektowania na University of Strathclyde w Glasgow w Wielkiej Brytanii. Tam też odbyła w latach 2001-2002 roczny staż, podczas którego prowadziła prace badawcze związane z przygotowaniem rozprawy doktorskiej.

Stopień naukowy **doktora nauk technicznych** w dziedzinie architektury i urbanistyki uzyskała w 2004 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *A model proposal for digitisation and recording data on architectural heritage in Poland based on European guidelines and best practices (Model cyfrowego opracowania danych o polskim dziedzictwie architektonicznym w oparciu o wytyczne europejskie i wzorcowe wdrożenia)*, której promotorem byli prof. dr hab. inż. arch. Stefan Wrona z Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej oraz prof. Thomas W. Maver z Uniwersytetu Strathclyde w Glasgow w Wielkiej Brytanii. Praca doktorska została zrealizowana w latach 2002-2004 na Uniwersytecie Strathclyde w ramach współpracy z Politechniką Łódzką i nostryfikowana w Polsce. Warto podkreślić, że za to osiągnięcie Autorka została uhonorowana w 2005 r. nagrodą Ministra Infrastruktury RP.

W 1997 r. została zatrudniona w Instytucie Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej najpierw na stanowisku asystenta, a od 2005 r. na stanowisku adiunkta, gdzie pracuje do dziś, pełniąc funkcję kierownika Zespołu Komputerowego Wspomagania Projektowania. W latach 2008-2010 była Pełnomocnikiem Dyrektora ds. Wdrażania Ogólnopolskiej Bazy Danych o Zabytkach w Krajowym Ośrodku Badań i Dokumentacji Zabytków (KOBiDZ). Jest członkinią prestiżowych organizacji europejskich: eCAADe (*Education and Research in Computer Aided Architectural Design in Europe*) i EA EA (*European Architectural Envisioning Association*), a w latach 2008-2012 - Sekcji Historii Architektury, Urbanistyki i Konserwacji Komitetu Architektury i Urbanistyki Polskiej Akademii Nauk.

Ze względu na kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, zawarte w art. 16 Ustawy o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki i Rozporządzeniu MNiSW z 1.09.2011 r., niniejsza recenzja została podzielona na cztery części obejmujące:

1. opinię o rozprawie habilitacyjnej;
2. ocenę pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych i twórczych prac zawodowych ze szczególnym uwzględnieniem dorobku po doktoracie;
3. ocenę dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz działalności organizacyjnej i współpracy międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem dorobku po doktoracie;
4. podsumowanie i wniosek końcowy.

1. OPINIA O ROZPRAWIE HABILITACYJNEJ

Głównym osiągnięciem naukowym, wskazanym przez Kandydatkę jako podstawa ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, jest monografia pt.: *Zarządzanie dziedzictwem kulturowym w społeczeństwie opartym na wiedzy*, wydana przez Politechnikę Łódzką w 2014 r. Rozprawa, autorstwa Pani Anetty Kępczyńskiej-Walczak, jest podsumowaniem i zwieńczeniem Jej dotychczasowych badań naukowych i doświadczeń zawodowych w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, technologii informacyjnych oraz zarządzania dziedzictwem kulturowym. Stanowi też kontynuację i rozszerzenie problematyki podjętej w przewodzie doktorskim, który dotyczył metod digitalizacji i dokumentacji zabytków architektury w Europie oraz stworzenia modelu kompleksowej, cyfrowej bazy danych dla dokumentacji zabytków w Polsce. W odczuciu recenzentki część analizy stanu badań, zwłaszcza w zakresie cyfrowych baz danych o zabytkach oraz metod zarządzania dziedzictwem kulturowym w krajach europejskich i w Polsce, bazuje na wiedzy Autorki zdobytej w trakcie przygotowywania rozprawy doktorskiej. Monografia habilitacyjna jest jednak dziełem znacznie szerszym i bardziej kompleksowym, do czego z pewnością przyczyniły się doświadczenia Autorki zdobyte po ostatnim awansie naukowym, a związane z przygotowaniem i wdrażaniem ogólnopolskiego systemu informacji o zabytkach w KO-BiDZ oraz projektu CARARE i Dyrektywy INSPIRE, a także praca w Zespole ds. digitalizacji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Przedmiotem badań Autorki są sposoby ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz metody zarządzania dziedzictwem kulturowym z wykorzystaniem najnowszych systemów informacyjnych.

Układ rozprawy jest klarowny i obejmuje sześć logicznie powiązanych ze sobą rozdziałów, w których Autorka kompleksowo i wyczerpująco omawia kluczowe dla istoty pracy aspekty. W pierwszym rozdziale zarysowuje idee ochrony zintegrowanej i zarządzania dziedzictwem oraz kontekst historyczny i stan obecny systemu ochrony zabytków w Polsce. Drugi poświęca rozwojowi społeczeństwa informacyjnego i znaczeniu technologii informacyjnych i komunikacyjnych dla dziedzictwa kulturowego. Kolejny – istotcie zarządzania, zwłaszcza w sektorze publicznym, oraz informatycznym systemom wspierającym procesy decyzyjne. Te trzy pierwsze rozdziały znakomicie naświetlają główne kierunki globalnych zmian i problemy z jakimi zmierzyć się musi polski system ochrony zabytków. Rozdział czwarty stanowi przegląd systemów informacyjnych stosowanych w zarządzaniu dziedzictwem kulturowym w wybranych krajach europejskich. Autorka wskazuje najbardziej kompleksowe i efektywne rozwiązania, by w następnym - piątym rozdziale zestawić je z inicjatywami podejmowanymi w Polsce. Analizuje czynniki stymulujące rozwój technologii informacyjnych, np. dyrektywę UE INSPIRE, projekt CARARE, czy intensywny rozwój turystyki kulturowej. Wiele uwagi poświęca Zintegrowanemu Systemowi Informacji o Zabytkach, przy opracowaniu którego współpracowała w KOBiDZ, a także znaczeniu i metodom digitalizacji zasobów archiwalnych, czy zastosowaniu technologii GIS dla ochrony krajobrazu kulturowego. W ostatnim - szóstym rozdziale ponownie łączy trzy główne wątki badawcze: zarządzanie dziedzictwem kulturowym, wykorzystanie technologii informacyjnych oraz organizację służb konserwatorskich w Polsce, by zaproponować drogę „ku sprawnemu i skutecznemu zarządzaniu dziedzictwem kulturowym w społeczeństwie opartym na wiedzy”. Rozwiązaniem jest, wg Autorki, zarządzanie „zintegrowane, inteligentne i zreorganizowane”, umożliwiające wspomaganie procesu decyzyjnego, popularyzację wiedzy i edukację społeczeństwa poprzez łatwy dostęp do

aktualnych, wiarygodnych, kompleksowych i dokładnych danych. Wymaga to m.in. wprowadzenia zintegrowanego systemu informacji o zabytkach i cyfryzacji dóbr kultury oraz restrukturyzacji instytucji odpowiedzialnych za ochronę zabytków w Polsce.

W dobie rewolucji informacyjnej i kształtowania się społeczeństwa opartego na wiedzy wykorzystanie technologii cyfrowych jest koniecznością. Pytanie nie brzmi zatem „czy?”, ale „jak?” – Jak wykorzystać „nowe”, aby chronić i popularyzować „stare”, czyli jak korzystać z najnowszych zdobyczy naukowych i doświadczeń innych krajów, aby sprawnie i skutecznie zarządzać dziedzictwem kulturowym w Polsce? Jak kształtować świadomość społeczeństwa informacyjnego, by zabytki stały się dziedzictwem? Jak reorganizować instytucje, by przejść od ochrony zabytków do zarządzania całym krajobrazem i dziedzictwem kulturowym. Praca badawcza dr Anetty Kępczyńskiej-Walczak przynosi odpowiedzi na szereg pytań o kluczowym znaczeniu dla funkcjonowania nowoczesnego państwa i tożsamości społeczeństwa w dobie globalizacji i dyfuzji kulturowej.

Rozprawę habilitacyjną autorstwa Pani dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak pt. *Zarządzanie dziedzictwem kulturowym w społeczeństwie opartym na wiedzy* oceniam bardzo wysoko ze względu na:

- **wybór tematu**, który jest niezwykle aktualny i potrzebny, zwłaszcza że wnioski zawarte w pracy mają duże znaczenie aplikacyjne;
- **interdyscyplinarność i kompleksowość ujęcia**. Autorka umiejętnie łączy wiedzę z zakresu zarządzania, ochrony zabytków i technologii informacyjnych, skutecznie unikając pułapek powierzchowności. Holistyczne podejście do tematu w niczym nie umniejsza znaczenia pracy w dziedzinie architektury i urbanistyki, a wręcz przeciwnie wskazuje znaczenie zintegrowanego zarządzania dziedzictwem kulturowym dla skuteczności planowania przestrzennego i ochrony krajobrazu kulturowego;
- **rzetelną wiedzę ekspercką**, budowaną na konsekwentnej realizacji własnych zainteresowań badawczych, śledzeniu aktualnych trendów europejskich i światowych, uczestnictwie w projektach międzynarodowych i współpracy z instytucjami krajowymi i zagranicznymi odpowiedzialnymi za ochronę zabytków i technologie informacyjne. W efekcie powstała praca oryginalna i wartościowa merytorycznie;
- **użyteczność**. Wyniki pracy badawczej, jeszcze przed publikacją rozprawy, były przez Autorkę wykorzystywane i weryfikowane w działalności zawodowej, organizacyjnej i dydaktycznej. Mają szczególne znaczenie dla procesu przekształceń polskiego systemu ochrony zabytków, zarządzania dziedzictwem kulturowym oraz planowania przestrzennego.
- **zwięzłość i rzeczowość**. W dobie „potopu informacyjnego” i zalewu małych publikacji Autorka prezentuje rzadką umiejętność koncentracji na temacie i samodyscypliny w doborze informacji;
- **redakcję i język**. Monografia jest znakomicie zredagowana zarówno pod względem merytorycznym, językowym, jak i edytorskim. Mankamentem jest mała czcionka i dość monotony układ stron (bez wyróżników), które utrudniają koncentrację na treści, ale celny i zwięzły język, jakim posługuje się Autorka, rekompensuje tę niedogodność.

Rozprawa habilitacyjna dr Anetty Kępczyńskiej-Walczak wnosi znaczący wkład w rozwój nauki i jest mocnym argumentem skłaniającym mnie do poparcia wniosku o nadanie kandydatce stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych.

2. OCENA POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ NAUKOWO-BADAWCZYCH I TWÓRCZYCH PRAC ZAWODOWYCH

Przed doktoratem dr Anetta Kępczyńska-Walczak była autorką 7 anglojęzycznych publikacji w większości zagranicznych. Jej praca doktorska została opublikowana w formie elektronicznej, ale wyniki badań prezentowała w późniejszych artykułach i rozdziałach.

Dorobek publikacyjny Kandydatki po uzyskaniu w 2004 r. stopnia doktora nauk technicznych, oprócz omówionej wcześniej rozprawy habilitacyjnej, obejmuje 27 pozycji i 4 złożone do druku. Pod względem ilościowym nie jest to wynik szczególnie imponujący (średnio 3 publikacje na rok), zwłaszcza, że w kilku publikacjach powielane są wyniki pracy doktorskiej w różnych wersjach językowych¹. Jest to dość powszechna praktyka w przypadku znaczących prac badawczych.

Warto jednak podkreślić jakość i zasięg oddziaływania artykułów i rozdziałów Habilitantki, o czym świadczą publikacje w wydawnictwach Springer czy Elsevier oraz referaty i artykuły w materiałach znaczących, międzynarodowych konferencji eCAADe i CAAD Future. Wśród 15 opublikowanych rozdziałów w monografiach wieloautorskich i materiałach konferencyjnych większość stanowią publikacje zagraniczne (6 autorskich, 2 współautorskie), w tym jedna w materiałach konferencji eCAADe indeksowanej w bazie Web of Science (Conference Proceedings Citation Index). Natomiast z 12 artykułów autorskich i współautorskich 8 zostało opublikowanych w czasopiśmie z listy B MNiSW (o łącznej wartości 29 pkt.). Pani Anetta Kępczyńska-Walczak była również redaktorem naukowym 1 monografii. Wprawdzie liczba cytowań publikacji i Indeks Hirscha wg bazy Web of Science (WoS) wynosi 0, ale w autoreferacie Kandydatka powołuje się na bazę Publish or Perish, w której liczba cytowań wynosi 12, a h-indeks 2.

Habilitantka brała czynny udział w licznych konferencjach krajowych i zagranicznych. Po 2004 r. wygłosiła 25 referatów, w tym 15 na konferencjach o zasięgu międzynarodowym, m.in. na cyklicznych konferencjach organizacji eCAADe, CAAD Futures, czy EAEA.

Po ostatnim awansie naukowym, w latach 2006-2008 uczestniczyła w projekcie KBN pt. *Analiza typologiczna zespołów fabryczno-mieszkalnych w polskim i europejskim przemyśle włókienniczym*. Równocześnie była kierownikiem własnego projektu habilitacyjny (2007-2008) finansowanego przez JM Rektora Politechniki Łódzkiej. W latach 2010-2013 zainicjowała i koordynowała z ramienia KOBiDZ międzynarodowy projekt CARARE - *Connecting ARchaeology and ARchitecture in Europeaana* (program typu Best Practice Network, finansowany w ramach ICT-PSP).

Jest laureatką nagrody Ministra Infrastruktury RP (2005) za pracę doktorską oraz 4 nagród JM Rektora Politechniki Łódzkiej, przyznanych po 2004 r. za osiągnięcia naukowe i organizacyjne. W 2005 r. otrzymała również Stypendium Fundacji Nauki Polskiej.

Dorobek projektowy dr Anetty Kępczyńskiej-Walczak jest skromny: łącznie była współautorką 6 niewielkich realizacji architektonicznych (sklepy, rozbudowa i adaptacja domów), w tym zaledwie 2 po doktoracie, oraz 6 opracowań naukowych dla Urzędu Mia-

¹ np. Anetta Kępczyńska-Walczak, 2005, "A method Proposed for Adoption of Digital Technology in Architectural Heritage Documentation" [w:] B. Martens, A. Brown (red.) *Computer Aided Architectural Design Futures 2005*, Springer, Dordrecht, s.73-82., Anetta Kępczyńska-Walczak, 2007, „Koncepcja bazy danych polskiego dziedzictwa architektonicznego w kontekście doświadczeń europejskich”, *Ochrona Zabytków*, nr 4/2007, s.11-22., Anetta Kępczyńska-Walczak, 2008, „Zastosowanie technologii cyfrowych w ewidencji zasobów dziedzictwa kulturowego”, *Kwartalnik Architektury i Urbanistyki*, nr 02/2008, s.66-75

sta Łodzi, w tym kart ewidencyjnych zabytków nieruchomych. Nie są to osiągnięcia na miarę aspiracji habilitacyjnych, ale działalność zawodowa Pani dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak ma przede wszystkim charakter naukowy, dydaktyczny i doradczy. Jej ekspertyzy i opracowania naukowe w ramach współpracy z Krajowym Ośrodkiem Badań i Dokumentacji Zabytków oraz Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego (omówione w kolejnym punkcie recenzji) stawiają Ją w gronie **wybitnych ekspertów krajowych**.

Po zapoznaniu się z wykazem osiągnięć naukowo-badawczych i twórczych prac zawodowych, stwierdzam że jest on wystarczający do poparcia wniosku Kandydatki w staraniach o przyznanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Jej wystąpienia konferencyjne i publikacje wnoszą istotny wkład w rozwój badań, szczególnie w zakresie ochrony zabytków i zarządzania wiedzą o dziedzictwie kulturowym, a także wykorzystania cyfryzacji i technologii informacyjnych w projektowaniu architektoniczno-urbanistycznym i konserwacji zabytków.

3. OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO I POPULARYZATORSKIEGO ORAZ DZIAŁALNOŚCI ORGANIZACYJNEJ I WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Pani dr inż. arch. Anetta Kępczyńska-Walczak jest nauczycielem akademickim od 1997 r. Obecnie pełni funkcję kierownika Zespołu Komputerowego Wspomagania Projektowania w Instytucie Architektury i Urbanistyki PŁ. Z powodzeniem łączy pracę dydaktyczną i zawodową z zainteresowaniami badawczymi. Jest autorką artykułów naukowych poświęconych metodyce wykorzystania komputerowego wspomagania projektowania. Prowadzi zajęcia z takiego przedmiotu na kierunkach Architektura i Urbanistyka, Architektura Wnętrz, Gospodarka Przestrzenna oraz Architecture Engineering (w języku angielskim), a także zajęcia w języku angielskim dla obcokrajowców w trybie indywidualnym.

Od 2006 r. jest członkiem rady programowej i wykładowcą Studium Podyplomowego Ochrony Historycznych Struktur Budowlanych przy Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej. W latach 2010-2012 prowadziła też zajęcia na Studium Podyplomowym Planowania Przestrzennego przy WBAiŚ PŁ oraz zajęcia dla słuchaczy studiów doktoranckich w zakresie wykorzystania metod numerycznych w pracach badawczych z dziedziny architektury i urbanistyki. Organizuje również kursy obsługi oprogramowania CAD.

Od 2004 r. wypromowała ok. 30 inżynierów i magistrów (w tym prowadziła dwie prace dyplomowe w języku angielskim). Była recenzentką ponad 40 prac dyplomowych. Od 2012 roku pełni funkcję przewodniczącej Wydziałowej Komisji Dyplomowania dla kierunku Architecture Engineering. Uczestniczyła również w kształceniu kadry – była pomocniczym opiekunem naukowym 1 doktoranta.

Jest niestrudzoną popularyzatorką nauki i sztuki – organizowała 4 wystawy, warsztaty studenckie (2) i wykłady specjalistyczne, szczególnie w zakresie projektowania parametrycznego. Od 2008 r. corocznie uczestniczy w organizacji Festiwalu Nauki Techniki i Sztuki na Politechnice Łódzkiej. W 2013 r. była członkiem jury międzynarodowego konkursu „Rhino ShowCase” w Delft.

Aktywnie rozwija międzynarodową współpracę naukowo-dydaktyczną w ramach programów Campus Europae (jest koordynatorem wydziałowym) i Erasmus, a obecnie Erasmus+, w ramach którego negocjowała podpisanie umów bilateralnych z Lunds Universitet w Szwecji, Politecnico di Milano oraz La Salle (Universitat Ramon Llull) w Barcelonie.

Do istotnych osiągnięć w organizacji nauki i współpracy międzynarodowej należy, wspomniany już, udział w licznych konferencjach krajowych i międzynarodowych (25 po doktoracie) zarówno w charakterze prelegentki, jak i współorganizatorki. Pani Anetta Kępczyńska-Walczak jest cenioną recenzentką publikacji naukowych w kraju (recenzje artykułów do czasopisma *Ochrona Zabytków*) i za granicą (np. CAAD Futures, eCAADe i EAEA), a w ostatnich latach jest zapraszana w charakterze członka komitetów naukowych znaczących konferencji zagranicznych organizowanych przez EAEA (Mediolan, 2013) i eCAADe (Białystok, 2014), których jest członkiem. Zarząd EAEA powierzył jej przewodnictwo komitetu organizacyjnego *12th International Conference of the EAEA*, która odbędzie się w Łodzi w 2015 r. Dowodzi to uznania ze strony środowiska międzynarodowego.

Jej działalność organizacyjna, popularyzacyjna i ekspercka wykracza daleko poza ramy uczelni. W latach 2005-2008 przyczyniła się do przyłączenia Łodzi do Europejskiej Sieci Miast Secesyjnych *Reseau Art Nouveau Network*. W okresie 2008-2010 jako pełnomocnik Dyrektora Krajowego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków ds. wdrażania Ogólnopolskiej Bazy Danych o Zabytkach, koordynowała merytorycznie i organizacyjnie opracowanie Zintegrowanego Systemu Informacji o Zabytkach. Była też członkiem Rady ds. Wdrażania Dyrektywy INSPIRE w Polsce z ramienia KOBiDZ. W 2009 r. będąc członkiem Zespołu ds. Digitalizacji przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego, współtworzyła dokument *"Strategia digitalizacji dóbr kultury oraz gromadzenia, przechowywania i udostępniania obiektów cyfrowych w Polsce 2009-2020"*. A w 2011 r. wykonała ekspertyzę dla Centrum Kompetencji MKiDN na potrzeby Wieloletniego Programu Rządowego Kultura+. (2008-2010). Uczestniczyła też w pracach zespołu tematycznego „Dziedzictwo Kulturowe” Polskiej Platformy Technologicznej Budownictwa w ramach Europejskiej Platformy ECTP (European Construction Technology Platform).

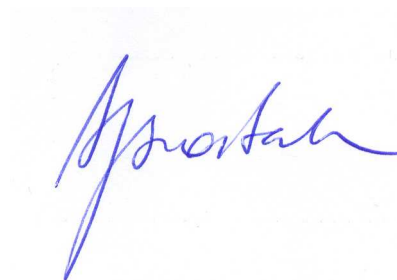
Znaczące osiągnięcia w zakresie organizacji, popularyzacji nauki i współpracy z zagranicą upewniają mnie w decyzji poparcia wniosku Pani dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych.

PODSUMOWANIE I WNIOSEK KOŃCOWY

Z powyższej analizy osiągnięć Pani dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak wyłania się wizerunek badaczki niezwykle kompetentnej, doświadczonej, rzetelnej i aktywnej, która wykorzystuje w praktyce swoją wiedzę i doświadczenia naukowe.

W ciągu dziesięciu lat, jakie minęły od czasu obrony pracy doktorskiej, Pani dr inż. arch. Anetta Kępczyńska-Walczak znacznie powiększyła swój dorobek naukowy, wykazała aktywność w działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej oraz współpracy międzynarodowej i stała się niekwestionowanym ekspertem w dziedzinie zarządzania zasobami informacji i ochrony dziedzictwa kulturowego.

Stwierdzam, że analizowany w tej recenzji dorobek naukowy, a zwłaszcza znakomita rozprawa habilitacyjna dr inż. arch. Anetty Kępczyńskiej-Walczak spełniają wymogi zawarte w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.). Dążąc do skutecznego zarządzania kapitałem ludzkim w naszym kraju, wnioskuję o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

dr hab. inż. arch. Anna Januchta-Szostak

Poznań, 08 sierpnia 2014 r.